

ματος τουλάχιστον 150 χιλιάδες άτομα εισήλθον εις τὰς φυλακὰς ἢ τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Καὶ ταῦτα πάντα, ἐνῶ ὑπάρχουσι νησοῦται ἐταιρίαι περὶ ἐγκρατείας. Τί θὰ συνέβαινεν ἀρὰ γε ἄνευ αὐτῶν;

Πόθεν ἡ λέξις Πασᾶς.

Ὅσον γνωστοτάτη εἶνε ἐν ἀπάσῃ τῇ Εὐρώπῃ ἡ προσαγόρευσις *πασᾶς*, λέγει ὁ Χάμμερ, τόσον ἀγνωοῖται ἡ πρώτη σημασία καὶ τὸ ἔτυμον αὐτῆς. Ἡ λέξις *πασᾶ*, συγκειμένη ἐκ δύο περσικῶν λέξεων *πά* (ποῦς) *σᾶχ* (μονάρχης), εἶνε λείψανον ἀρχαιοτάτου περσικοῦ πολιτικοῦ θεσμοῦ ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος ἱστορουμένου. Ὁ Κύρος ἐκάλεε τοὺς ἀναδειχθέντας ὑπ' αὐτοῦ ἄρχοντας *πόδας*, *χεῖρας*, *ὀφθαλμοὺς* καὶ *ὠτα* αὐτοῦ. Οἱ ἐφορεύοντες τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοί, οἱ μυστικοὶ ἀγγελιοφόροι, τὰ ὠτα, οἱ εἰσπράκτορες τῶν φόρων, αἱ χεῖρες, οἱ πεζοὶ τε καὶ ἔφιπποι πολεμισταί, οἱ πόδες τοῦ βασιλέως, οἱ δὲ δικασταὶ ὡς ὄργανα τοῦ νόμου, αἱ γλώσσαι τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐνὶ λόγῳ αἱ πέντε αἰσθήσεις ἦσαν ἡ φυσικωτάτη καὶ ἀπλουστάτη εἰκὼν τῶν λειτουργιῶν τῆς πολιτείας, αἵτινες κατὰ τὸν νῦν τεχνικὸν ὅρον τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης καλοῦνται ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν, τῆς ἀστυνομίας, τῶν οἰκονομικῶν, τῶν πολεμικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης. Τὸ ἔχνος τῆς ἀρχαίας ταύτης ἀσιατικῆς εἰκονικῆς παραστάσεως ἐσώθη μέχρι τοῦδε ἐν τῇ προσηγορίᾳ τῶν Πασᾶδων, οἵτινες ὡς διοικηταί, στρατηγοὶ καὶ βεζύρκι εἰσὶν οἱ πόδες τοῦ κυριάρχου.

Ποῖα πράγματα ἐθεωρήθησαν πάντοτε ὡς γελοῖα.

Ἡ δυσπιστία ἀμαθοῦς. Τὸ προστατευτικὸν ὕφος. Ἄνθη ἀληθῆ εἰς μαλλίικ ψευδῆ. Εὐφυολογία, ἧς ζητεῖται ἡ ἐπανάληψις. Ἀξίωματικὸς τῆς ἐθοφυλακῆς περιφέρων τὴν στολὴν τοῦ ἐν ἀμάξῃ ἀνοικτῆ. Τέσσαρες γυναῖκες ἐντὸς θεωρείου. Ἡ πολυτέλεια τῶν ὀψοπλοῦτων. Ἄνῆρ ἐξ ἐπαγγέλματος καλλωπιστής. Ἡ χαρὰ τοῦ κερδίζοντος εἰς τὰ χαρτία. Αἱ πρὸς τὰς πελάτιδας ἐρωτοτροπίαί τῶν ἐμπόρων. Κατάμαυρος μύσταξ γέροντος. Ἡ ἀνάγνωσις τραγωδίας εἰς φίλους. Πολυτελὴς πένθημις ἐνδυμασία. Ἡ παρὰ τῶν γονέων ἐξίστῳρησις τῶν εὐφυολογιῶν διετοῦς παδίου. Σύζυγος νυστάζων ἐν χορῷ καὶ περιμένων ἀνυπομόνης τὸ τέλος τοῦ *κοιλιῶν*. Ἀδάμαντες εἰς δακτύλους, ὧν οἱ ὄνυχες πενθηφοροῦσι.

Ἡ δικαιοσύνη ἐν Σερβίᾳ.

Ἐκ φυλλαδίου δημοσιευθέντος κατὰ τὸ 1876 ἀνωνύμως, ὑπὸ τὸν τίτλον «Εὐρωπαϊοὶ καὶ Ῥῶσοι», ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα: «Τοσαύτη εἶνε ἡ τοῦ δικαίου συνείδησις ἐν Σερβίᾳ, ὥστε ἐκ τῶν ἐτησίως ἐκδικαζομένων εἰκοσιπεντακτισ-

χιλίων δικῶν οὐδεμία εἶνε ὑπὲρ ξένου. Ἄχρη τοσοῦτου δὲ ἐξικνεῖται ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, ὥστε ἐν ἐθναρίῳ ἀριθμοῦντι μόλις ἑκατομμύριον ψυχῶν (αἱ λοιπαὶ 275,000 εἶνε φιλήσυχου Βλάχου) διαπράττονται κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰ δισχίλια κακουργήματα καὶ ἐγκλήματα, ὑπαγόμενα εἰς τὰς ἐξῆς κατηγορίας: Φόνου ἐκ προμελέτης (συνήθως διὰ πελέκους) 280, ἐμπρησμοὶ (κυρίως πρὸς ἐκδίκησιν) 650, κλοπαὶ διὰ βήξεως κλπ. 1070.

Ἡ νηστεία παρ' Ἰουδαίοις καὶ Ἀρμενίοις.

Τῶν περισσοτέρων Ἰουδαϊκῶν ἐορτῶν προηγούνται νηστεία, αἱ ὁποῖαι ἐπαναλαμβάνονται καὶ κατὰ διαφόρους ἄλλας ἡμέρας τοῦ ἔτους, πρὸς ἀνάμνησιν ἀπαισιῶν ἱστορικῶν συμβάντων. Αἱ πρὸ τῆς μεγάλης τοῦ Ἐξίλασμοῦ νηστείας τεσσαράκοντα τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ ἔτους εἶνε ὄλαι νηστήσιμοι καὶ πένθημοι. Ἐκτὸς δὲ τῶν τακτικῶν νηστειῶν, οἱ Ἰουδαῖοι νηστεύουσι καὶ τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς τῶν. Ἡ νηστεία δὲ αὐτῶν εἶν' ἐντελής ἀσιτία, καὶ δὲν γίνεται οὔτε πρὸς ὑποπιασμὸν τοῦ σώματος, οὔτε πρὸς ἱκανοποίησιν καὶ ἐξιλέωσιν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ πρὸς ἀνάμνησιν καὶ ἐπομένως μεταμέλειαν τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, ἢ πρὸς ἐνδειξιν θλίψεως διὰ τὰς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν τούτων τιμωρίας τοῦ Θεοῦ.

Οἱ Ἀρμένιοι νηστεύουσι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἐννέα ἡμέρας τοῦ ἔτους. Κατὰ τὰς τεσσαράκοντα δὲ ἡμέρας τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς τρέφονται διὰ ταχχυρίων καὶ τουρσῆς, καὶ ἰδίως διὰ βραστῶν ἐρεβίνθων. Ἐν καιρῷ νηστείας οἱ Ἀρμένιοι ἀποφεύγουσι πρὸς τροφήν πᾶν ἔμφυχον οὔτε ἰχθῦς, οὔτε ἔλαιον, οὔτε ὄστρεον, οὔτε ὄστρακὸδεσμον, οὔτε ὄσπριον ἄλλο παρὰ τοὺς ἐρεβίνθους εἰσάγονται καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα εἰς Ἀρμενικὴν οἰκίαν.

Ὁ στόμαχος τῶν Παρισίων.

Κατ' ἐπίσημον σημείωσιν τοῦ Δημαρχείου τῶν Παρισίων, ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1876 ἐδαπανήθησαν περὶ τὰ 75 ἑκατομμύρια φράγκων εἰς διάφορα τρόφιμα, ἧτοι κρέας, ἰχθῦς, βούτυρον, τυρὸν, ὄα, ὄπωρικὰ καὶ λαχανικά. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα κατηναλώθησαν 185 ἑκατομμύρια ὧν!

Εἰς Ἀναγνώστης.

Ὁ μέγας Ἀντίγονος πρὸς τὸν εἰπόντα, «Ὅτι πάντα καλὰ καὶ δίκαια τοῖς βασιλεῦσιν», ἀπεκρίθη λέγων· «Ναί, μὰ τὸν Δία, τοῖς τῶν βαρβάρων ἡμῖν δὲ μόνον καλὰ, τὰ καλὰ, καὶ μόνον δίκαια, τὰ δίκαια.»